

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Όταν ο Π. Κορνηλιος Νασικάς πήγε (είχε πάει) στον Έννιο τον ποιητή και η υπηρέτρια είπε σ' αυτόν, που ζητούσε τον Έννιο από την πόρτα, ότι αυτός δεν ήταν στο σπίτι, ο Νασικάς κατάλαβε ότι εκείνη είπε αυτό με διαταγή του αφεντικού (της) και ότι εκείνος ήταν μέσα. Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος πήγε(είχε πάει) στο Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς αναφώνησε ότι δεν ήταν στο σπίτι, αν και ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος, επειδή ο Νασικάς έλεγε ψέματα τόσο φανερα είπε: «Τι; Εγώ δε γνωρίζω τη φωνή σου;» Θες να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς; «Είσαι άνθρωπος αναιδής. Εγώ όταν σε ζητούσα, πίστεψα την υπηρέτριά σου ότι δεν ήσουν στο σπίτι. Εσύ δεν πιστεύεις εμένα τον ίδιο;».

Υπάρχουν μερικοί σε αυτή τη Σύγκλητο που είτε δε βλέπουν, αυτά τα οποία πλησιάζουν απειλητικά, είτε προσποιούνται ότι δε βλέπουν αυτά που βλέπουν. Αυτοί εξέθρεψαν την ελπίδα του Κατιλίνα με τις επιεικείς αποφάσεις τους και ενίσχυσαν τη συνομοσία που γεννιόταν με το να μην πιστεύουν (ότι αυτή γεννιέται)."

Β. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α. Corneli, ostia, vocibus, impudentia, ordo, spei, sententiarum.
- β. Nos cum vos quaereremus ancillis vestris credidimus. Vos nobis ipsis non creditis?
- γ. pauciore, pauciora / apertius, apertissime / impudenter / mollium, molliorum, mollissimarum.
- δ. illud / quibus / nostros / ipsius / quod / hi, hae, haec.
2. α. sentiant / dictam esse / accipieris(-re) / quaesivissemus / indignantia / mentiris (-re) / cognoverit / vellem / responsu / dissimulate / aluntor / nascituram esse / credebamur.
- β. faciendi, faciendo, faciendum, faciendo / fi, fite

3. α. Δευτερεύουσα ουσιαστική αιτιολογική πρόταση που λειτουργεί ως αντικείμενο στη μετοχή **indignatus**. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο **quod** και εκφέρεται με οριστική, γιατί η αιτιολογία είναι αντικειμενικά αποδεκτή.

Δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση που λειτουργεί ως αντικείμενο στο απαρέμφατο **scire**. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία **quid** και είναι μερικής άγνοιας. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρακειμένου, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (άμεσα από το **scire** και έμμεσα από το **vis**) και σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων εκφράζει το προτερόχρονο στο παρόν.

- β. **qui aut ea non videant**: δευτερεύουσα αναφορική επιρρηματική συμπερασματική πρόταση.

Quae imminet: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική στο **ea**.

Aut ea dissimulent: δευτερεύουσα αναφορική επιρρηματική συμπερασματική πρόταση (συνδέεται με την προηγούμενη διαζευκτικά (**aut-aut**)).

Quae vident: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική στο **ea**.

- γ. **quae nascebatur**

- δ. **Nasica tam aperte mentiente**: (αφαιρετική απόλυτη αιτιολογική μετοχή)
Imminetia: (επιθετική μετοχή)

4. α. **Ego domi non sum**

- β. **Nasica interrogabat Ennium num ille sibi ipsi non crederet** (ή **non crederetne ille sibi ipsi**).

- γ. **Adhortabatur illum accipere tunc** (ή **ut acciperet tunc**) **quid postea Nasica fecisset**.

- δ. **Spes Catilinae mollibus sentiis alita est** (ή **alta est**) **ab eis**.

- ε. **iussu**: αφαιρετική του εσωτερικού αιτίου στο **dixisse**.
Se: υποκείμενο στο **non esse** (ταυτοπροσωπία-λατινισμός).
Tuam: επιθετικός προσδιορισμός στο **vocem**.
Ancillae: έμμεσο αντικείμενο στο **credidi**.
Catilinae: γενική υποκειμενική στο **spem**.
Non credendo: απρόθετη αφαιρετική του γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο **confirmaverunt**.